

er bange for. Det er en praktisk Grund, hvorfor man skal være noget betænkelig ved at udvide Husbondens Forpligtelse lige overfor det syge Tyende ud over, hvad Tyende-Loven nu medfører. Jeg har den Opfattelse — det er noget, som tilstedeværende ærede Medlemmer vide bedre end jeg — at Tyendeforholdet paa Landet i de senere Aar er kommet en Del i Forsald, at det for en væsentlig Del har tabt den, om jeg saa maa sige, mere patriarkalske Karakter, som det havde i gamle Dage. Jeg anser det for at være en Ulykke for begge Parter, at et saadant Forhold har stiftet Karakter. Jeg tror, at det vilde være overmaade uheldigt, hvis det blev Sædbane paa Landet at fæste Tyende maanedsviis i Stedet for halvaarsviis. Men er man enig med mig deri, saa tror jeg, man skal være lidt varsom med den Forandring, som er foreslaaet i det af mig omtalte Forhold.

Indenrigsministeren (Singers Lev):

Det ærede Udvalg har erkendt, at dette Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen maatte fremmes væsentlig paa det Grundlag, vi have, og paa det Grundlag, hvorpaa dette Forslag er tilvejebragt, og naar et æret Mindretal har taget teoretisk Afstand fra denne Tanke, behøver jeg ikke at bestæf-tige mig dermed, da det ikke har fundet sit Udtryk i omfattende Vædringsforslag, altsaa ikke vil komme til at ligge for til Afgørelse. Jeg kan kun sætte Pris paa, at man i det hele har været enig om at gaa den Vej, som Regeringsforslaget anviser. Jeg skal dernæst sige, at selv om Vædringernes Antal er temmelig stort, gælder det for de fleste af dem, at de vedkende sig Tanken og Tænderen fra Regeringens Forslag, om det end kan siges, at nogle af dem paa enkelte Punkter gaa ud fra et andet Syn paa Forholdene, men dem vil jeg komme til senere. — Jeg har anset det for heldigst, om jeg nu i Dag kunde faa Lejlighed til efter den udførlige Forhandling, som har fundet Sted, at angive mit Syn og min Stilling til Hovedpunkterne i Lovforslaget. Det lattes mig noget derved, at en Del af Vædringsforslagene ser jeg mig i Stand til at tiltræde, eller jeg skal i alt Fald ikke gøre nogen Indvending imod, at de vedtages. For disses Vedkommende vil jeg ikke finde det nødvendigt at gaa til en nærmere Om-tale. Den ærede Ordfører har med stor Udførlighed og Omhu begrundet dem. Dermed være ikke sagt, at jeg tiltræder alt, hvad den ærede Ordfører har sagt, hele hans Motivering, det kan ikke forlanges, men jeg skal ikke gøre nogen Bemærkning til de Forslag, jeg kan tiltræde, for saa vidt

som jeg ikke har væsentlige Bemærkninger at gøre derom. Altsaa, dette forudstiftet, skal jeg gaa over til at omtale enkelte Vædringsforslag. Der møder mig først et Vædringsforslag, som er stillet af et enkelt Medlem (Veth) udenfor Betænkningen til § 9, som gaar ud paa, at Afgørelsen af visse Sager skulde flyttes fra Overøvrigheden, hvor den hidtil har været, og hvor man har været enig om at have den, saaledes, at der skal anlægges privat Politisag ved vedkom-mendes Børneting til Afgørelse af disse Familien-spørgsmaal. Vi skulle altsaa til Domstolens Afgørelse, og saa vil det komme til, at vedkommende Familienmedlemmer møde med Sagfører, og at Sagførerne ville faa fat i den Slags Sager; det vil rimeligvis være den praktiske Følge af Forslaget. Jeg antager, at Tingets Flertal ligesom Udvalget vil være tilbøjeligt til at blive staaende ved den nuværende Afgørelse af dette Punkt. Jeg har tidligere udtalt det, og jeg tror nok at turde sige, at Overøvrigheden særlig paa Fattigvæsenets Omraade har været et heldigt Led af Administrationen, og jeg antager, at det vil blive ved at være saaledes. Jeg mener derfor ikke, at man skal gaa til at vedtage det ærede Medlems første Forslag. Det andet Forslag, som er stillet af det samme ærede Medlem, træder i Bejen for det Forslag, som er stillet af Udvalget, idet det gaar ud paa, at 2det Stykke af § 9 skal helt udgaa. Efter Udvalgets Forslag indføres der i Stedet for det udgaaede andet Stykke den Regel, „at Indrivelse og Afsoning af Underholdningsbidragene skeer efter de for Indrivelse og Afsoning af Faderens Underholdningsbidrag til vægte Børn gældende Regler“. Det ærede Medlem motiverede udførlig, hvorfor det var urigtigt at gaa til disse Regler. Det ærede Medlem vilde, saa vidt jeg huffer, have, at vi principalt skulde blive staaende ved Adpantningen og subsidiært ved Bestem-melsen i Lov af 16de Februar 1866. Jeg tror nok, at den Regel, som Udvalget her har foreslaaet — jeg skal finde mig i Kisten af Forandringen — bør bibehol-des. For øvrigt vil jeg med Hensyn til dette Forslag og for øvrigt ogsaa over adskillige andre Vædringsforslag, som ogsaa ere stillede af et enkelt Medlem udenfor Udvalget, gøre en Bemærkning, der ogsaa fremgaar af Paragraffens Ordlyd, s. Ets. af, hvad der staar i § 9 om Afgørelsen af dette Forhold. Den lyder saaledes, at „i det Tilfælde, at den forspørgelsespligtige uden selv at være trængende til Understøttelse ikke tilbørlig opfylder sin Forpligtelse, bestemmer Overøvrigheden (Amtmanden og i Kjøbenhavn